

நாம் ஸ்ரீவாழாராயணபுரி ஷவஸுத் தூவிடிபதபாடி
தாவாய்காவுராவுராததபாவ சுநூவாய்காவரிமு
ஹாவாவுராகாணம் தீகாஷிவிவர்ஹன்னைவுபதிவித
கூஷாங்திவகுராஃ. தசுபுதூாவுதெநாஹிகிலாமு
ஷோஹாகும் மெளெணவிததெநாவநிவிவெ. ய
தக் வெவ்குபா சுலூயிகாயாகுப: புகட்குதாஃ
யவிவூவுடெடு ஸ்ரீவாழாயணமைநி பரிமுறை
புதூஷாங்குவி வாவுராநெ தத்தந்தாவா
ய்காணம் கூநூஷாங்வாயாப்காணம் நவிந்தா
வைதூவநிவிதக் கூவெகுவி வந்தெநாரைபா
நாம் இஹாவநிவிததெத்திரீயாணம் வலதெ
வொவநிவக. கிஂங்குபொவநிவிதஷு திரிகாநா
ஈபவநிவிதாவிவி வாவுரா ஸ்ரீஶாகாவாய்க் புதூ
வெபாவாவெய்க்குஉாஹுதாஶ ஸ்ரீபெஶதாஸுத
ரஹாவாநாவுலிஹதாவாப்கீயாயவுக்கு ஸ்ரீவாழாஃ
வைவுக்குதயா ஸ்ரீகீ விடுகாரணமைநிவிதாகுதி
ஶகுவாவுராதா உவநிவிதஃ. கிஂங்வெவுக்குவா
வாயபெராங்கிதாஃ வெவ்குஜா ஸ்ரீகாயவாவாய்காரா
வைதூ யஜாவெத்தாவாவுரா ஸ்ரீஶாகுவைதூ
புதூவெ பார்வீகஸுநவிபுாயம் வைபுராகா
நெநாபாத்திரிகாநாரைவநிவிதாஃ யாததெநா
வகுரை “ஜாவாமா சுதிநந்திவி”, உதூாநா
ஸ்ரீஜாவாய கெவநூதூாவுராஃ உவநிவிதஃ: வெநா
கேதயா புதூணதயாவ நாாத்தீதாஃ தயா ஸ்ரீகீ
கே: ஒடுவாவுஸராவாய்காரா வைதூ ஸ்ரீஶாகுவை
ஹதாவாத்தாவ. தாரணிகாயாம் கூநீக்குதூ புதூ
ணம் ஜாவாய கெவநூபெயாராவநிவிதாவுரா
விவதாஸுநவதூ: தயா ஸ்ரீகெஷாந்தெநாகாக்க
கூத்து தது தது ஸ்ரீகீத: வாராயும் நாராயண
வூ புதித்தாவயிவுத்தே: வெத்தாாஹுமாங்கிவை
வொந்தாராயணமைநெஹாவநிவிதாயவுக்குசிராரிவா
தொவநிவிதாதி குந்தாநிவாவாலு வைவுக்கு
கூங்காக்குவாடெள தயாபுராங்குவைஹவ: கூ
தீக்குதெதூவ புதூணமைநெவுவாஹாநு. ஸ்ரீகா
நாத்தீயக்காங்காநு வைதூ, புதூணமைநெதெநாவுவி
நாரைத்தீகாவுக்குதை வைதூ, புதூணமைநெதெநாவுவி
தெந கங்கிலாவாய்க்கு ஹார்தீயவு வராங்கிவை
ஒாஹுவைஹாகு புதூணமைநெதெநாத்திரிகா
நாம் உவநிவிதாதி. ஒநூங்மெலாயம் கூரித்த
ஐஷுவெநாகூத்துத்தீதி, கூயபாந்தாஹுநாநாந்து
நாவாகுவெகோவி விவாதி: வீரவாகெநுவிவீ
ராணம் வாநாவு விவாகெநுதூ நாதெதூவத
ராங்கெளராவவநிகாயவாதாரத்தீ வாவுஹார
ஶ, ததிதக் பார்வாகொநாகீகீவுவிவித இநாமு
அ ஹதாகூது வாவாநவுமயா உலாநாவு: புதூதா
வரிவாடுகாலிரிதி.

ரத்திற்கு விவபமாகாமையானும் மதாசாரியர் உரையிடாமையானும், மற்றைய ஆசிரியர் ஒருவரும் எடுத்தோ தாமையானும் அப்பிரமானும் என்று சொன்னதைமட்டில் மறுப்போமாக. இவர் இவைகள் கீதையைப்போல் உபசாரமாய் உபநிடதமெனப்படும் என்றனர். அது உபசாரோபநிடதமாயினும் முக்கியோபநிடதமாயினும் அதிர்ச்சொன்னது கீதாவாக்கியம்போலாவது அப்பிரமானமா வதில்லை. சொன்ன யுக்திகளும் போதுமானவையல்ல. கீதை ஸ்ரீவேதவியாசர் திருவாக்காயினும், மதாசாரியர் உரைசெய்தும் மற்றவாசிரியர் கையாடியும் முக்கியோபநிடதமாகவில்லை. மகோபநிடதம் யஜாஂவேதத்தில் அவ்விதமில்லாவிட்டினும் உபநிடதமே. ஆதலின் ஏதுப்போலிகளே அவைகள். மேலும் தசோபநிடதங்களின் வேறும் கூவேதாசுவததோபநிடதம், கோபாலதாபினி, நரவிமமதாபினி, ஸ்ரீரால அதர்வசிரவை முதலிய பல உபநிடதங்களுக்கு ஸ்ரீசக்கராசாரியர்முதலிய ஆசாரியர்கள் உரைசெய்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீவித்தியாரன்னியசுவாமிகள் 32-உபநிடதங்களுக்கு உரையிட்டனர். வேதங்களுக்குரை செய்த ஸ்ரீப்ட்டபால்கரர் ருத்திரபாஷ்யத்தின் முகவரையில் “ஜாபால” “கைவலிய” முதலிய உபநிடதங்களைப்பிரமானமாக உதகரித்தார். ஸ்ரீமாதவாசாரியர் அதே விடத்தில் அவ்விரு உபநிடதங்களையும் பிரமானமாகக் கொண்டோதனார். அங்ஙனம் வேதாந்ததேசிகர் முதலிய சிலர் விஷணுபரத்துவம் சொல்லுமிடம் ‘ஸ்ராபால’ ‘நாராயண’ ‘மகோபநிடத்’ ‘அதர்வசிரவை’ முதலிய உபநிடதங்களைப்பிரமானங்காட்டுகிறார்கள். தத்துவமுக்தாகலாபம் முதலிய புஸ்தகங்களில் அவ்விதங்கானாலாம். இப்படி இன்னும் பல ஆசிரியர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமத் ஆனாத்தீர்த்த குருசுவாமிகளும் தசோபநிடதங்களின் வேறுன் உபநிடதங்களைப்பிரமானமாக ஒப்பியிருக்கின்றனர். இவ்விதமிருக்க ஆரியமதப்பிரதி ஷ்டைசெப்பத ஆசாரியர் எவரும் தசோபநிடதங்களில் வேறுன் உபநிடதங்கள் அப்பிரமானம் என்றாலில்லை. ஆபின் இது வேதாந்த மறியாதார முன் கபடம். மற்ற விஷபங்கள் எவ்விதம் எழுதப்பட்டினும் அது எம்மைப்பற்றி வந்தமையாலும் விஷபத்தைத் தொடாமையாலும் விட்டொழித்தோம். ஆசலின் இனியேனும் இதைமுற்றி வீர்பார்த்து இழுக்கின்றப் பிரதிபத்திரிகை யளிப்பார்களன் மிக வணக்கமாய் அப்பண்டிதர் அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிதம்பரவாசி,
ஸ்ரீவாசாசாரியர்.

சிதம்பரவாசி,
பூர்ணிவாசாசாரியார்.

வினாக்கள்

BRAHMAVIDYAPATHRIKA

சுவில் பெற திடெவதே வாண்ணே நஞ்சா தா விட எப் போகலூடு மூக்கே வே ஒசுவை தேவல் வீரி தீ

குதசம்மிதாப பிரகடனம்.

வெளி தவணமிகுதிச்சாரி வைப்புக்கட்டான்.
விலிதங்குமிகுத்துவமுத்தாம். யசுக்காலை வந்துக்கு
வங்குமிகுதாவசா வைப்புக்கொர்க்கீமிவெலி வூரியிக் கா
ங்காலைத் தெவிலுக்குஞ்சுக்கீர்க்கூராவிமுக்கட்ட
கீவ்ராவுவிசுரையுப்புதூரிமுப்புரையுப்புரை நாங்கோ
வங்குமிகுதெத்துக்கீர்க்கூராவிமுக்கட்ட
கீக்கூருக்கூருக்கும் வைக்குமிகுத்துவமுத்துவமுத்துவமுத்து
கும் அதிந்துக்கீர்க்கூருக்கும். கும் கைசுக்கூருத்துள்ளை எவ்விவை
யங்களை அறிய விருப்பினும் இச்சுதாசமீமிதாமாயிலாக அரியலாம். சிவபேருமானது மக்களுமையை இந்தால் பெரிது
த்துவிளக்கும். இந்தாலினைப் பல்கால் கௌக்கு பழுத்துவம்
தே ஸ்ரீகங்காபுகவுத்துப்பாதாசாரிய சுவாமிங்களும்நமதா
கையும் முறைபாவுக்கும் ஏகுத்தார்களேன்னின், மற்றின் பெ
ருமை எளிதில் பேசக்கிடப்பட்டதுமோ. இந்தாலிற்கு விரிந்து
தோறுமையும் ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய சுவாமிங்கள் இயற்ற

இது சைவசமயாலிமானினிலாகிய மும் தெள்ளுட்டவர்க்கிடம் உபயோகிக் கூட தரத்தக்கதாயிருந்தும் இதுவரையில் இருந்து வழங்கும் கிரந்த எழுத்தில் அச்சிடப்படவில்லை. பெசுக்ஞரிலிருந்து தெஹங்கு எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுப் புன்கம் 1- ரூபா 5-க்கு விற்கப்பட்டுவருகின்றது. அது தெங்கு எழுத்திலிருப்பதால் தெஹங்கு தெரிந்தவர்க்கேயன் மற்றையோர்க்கு சம்பந்தமிட்டிற் பயன்தராதாதவர்கள், புதிமானிகள் வேண்டுகோளின்படி நாம் அதனைக் கிரந்த எத்தில் அச்சிட்டு யாவர்க்கும் உபயோகமாய்பொருட்டு மிசொட்டவிலையாகிய 2 - ரூபா வகுக்குக் கொடுக்க உத்தேசித்திடுகிறோம்.

வாரஸாக்ஷமூலதீவிதாவும் தெட்டாம் பூத்திரவும்
ஏர்த்திமாகவாடுபரிசி தாலா, செக்காங்காதில் காம்
வாவைஜா கூத்தி தூதிரவுடையாரக்கெப்புவியிடுதெ.
வெள்ளம்பக்குண்டி உரு தெஷாக்கெங்கு உடை. தெ
ஷாம் தீணி நு. தெஷாம் வை கடு தெஷாம் வாயு
உரெசுதுபிகும் தீடியது. கூட வைக்காது, வினா கூடியா
நிலமி தெஹா அனுவைங்கும் பெறுத்தீயம். அப்பாதுத
பூத்திராமிணீ (ஏது) வைவிதாங்காங்கிகா வொத
வெஜாவாங்கைதித்தெனுவந்தும். குவிமுதாவாஞ் கீஷ்வ
வார்மித்துவாங்காங்காந்தத்தும் ஸாங்கு.

உதி- கா ஸ்ரீநிவாஸராவீ
து
பூ- யவிடுங்கி- து, ரக்ஷாராமாயிவா

வி டி ஹெர்ஸாய் ந

குப்பீ! கைவாததிலீவானாகிவி வாராவாக மீது வ
நிகாயம் கெழுகின்றோடு தெரும் நிகிடூர செல்ல
ஏஞ்சாவிடுமாராயநியிட்குத் தூர வாண்டாகங்கிக் கா
ந்துவெவரிவாட்டு யாவுடெநு செல்லனவாணி விடா
வாஸப்பாநாரநு மாட்டுதாக்கயங்விடுவகவுல்வா
நாட்டுவாராவார வாராவாராவாஜ் தீங்காநு செல்லன
வாஸப்பாநாரப் புவத்தெடுப்புராக்ஷஸாம்பிதாம் நி
நிலெதி சுதங்கவாகி தெவண்டிதா விடகெணாவிவில்
து பாக்கவாநாவாநி பூர்ணவிட்குயார் விராக்ஷஸாநாரா
ஒள்ளுதிரி வத்ராயிவாதிவிராதி தாம் தாரைநா வாடு
வட்டுநவணபத்து விவகங்வாதந்துவி வெசெஷந்தா
காவிவிவெராயந விபிரிதி காயாவாடுடெடு கெடு
வாய்து வாயிதநூறாயட்ட மாநாட்டத் திரெஷநா
வெங்காயத்து தெஷநா ஸ்துதால் பூவங்காதிகாயா
கப்பிப்புரா து பத்தநாவு வெலாங்கித்திகாப்பத்து மீவிடபெ
ந்துதீயவங்காப்பிகா பூர்ணவிட்குயார் குத்தாஸ்ரூபாஸங்கி
காயார் கநாவாநுதா பூர்ணாக்காகமாதி பிரவை
திகாநி வாவாவி எதிரி விவங்வாராயந் தாந்தாப்பீ
நீஷாத்தாநிச காநிவிக் கெநாமெஷந்தா கெஹாவா
ந்தாநால்விதாநி தது வாஷ்டு கெஜித்தீபா கெஹு
கெஹூல நாாபோடு கெஹுட்டின்தூராணாம் கெஹூபவிடத்
கயாவு மூவாதுதிருந்தாம் தக்கவாந்துகூதாம்பீந
ராக்கரமங்கவாநாதுநாம் கெந்துஷாம் வொயாயந
ாம் கூருதைவீநாவாமுதிருக்குதாநாந்தீ பூரா
கரி-க் கெயல்லுமுபாஃபி வண்டிகாகெவாவிடத் துவா

இப்புலதகம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர் கையொப்புக்காரர்களாகச் சேர்ந்து இதழுதல் மூன்று மாசத்துக்குள் இந்த இரயமாடிய ரூபாஜிரண்டையும் முன்பண்மாக அது புதுல்வேண்டும். அப்படி முன்பணம் அதுப்புவோர்க்கு மாசம் 1-க்கு 8-பாரம் சொன்ட சஞ்சிகையாக 16- யூவாயிலாவது அல்லது 16- மாசத்தின் பின்னர் உயர்த்தகவிக்கோயின்டு செய்து ஒரோகடவையில் புஞ்சகமாக்கியா வது அதுப்பெற்றும். 10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம் இனமாக்கலாடுக்கப்படும்.

புதிராவினீ (ஏது) வல்லாகங்காஷிகா வெரத
வெஜாவாஸ்கலித்தெவந்பா. சூவி^{கூ}உராவாகு 25-
வறவிலைவுணாயிகாநததஃ ஶ-ஈல்.

ஊதி- கா- ஸ்ரீ-நிவாஸராவி
புதுவிழா-ஈ-ஈ-ராகாராமாரு.யிவஃ

இங்கணம்,

விரோதிரு) } கு. பூர்வீநிவாசசாவ்ஸிகள்,
கவுபாசிடா } பரம்மலித்தியா ப்ளொஸ் தலைவர்,
29 சிதம்பரம்.

விக்கிரகாராதனம்.

எனுவீழுமாராயத்திலிக்குத் து வாண்டுகளுமிக வா
ஒட்டவைபரிவாடும் யாவுடெநு செலானங்வானீ விடா
வஸவங்காநாரநு முற்பிடுதாக கயங்விடுவகூவுவுட்வா
ர்சாஷுவங்காநாரா பராங்வாவுக் கீஞாநு செலா செ
ஸங்புராய புவத்துடெநு பெருக்கவாக்கமிதாம் நி
க்கிவெதி சுதவைவுமி தெவண்டிதா விட்செணாவிலிவி
து யாநிவாநாவாநி புறவுவிடுராயா விராக்கவாநாரா
ஜஹுரி வத்ருபிவாதிராவி தாம் தாரோநா பா
வாநுநவண்பத்து லிவண்புராநாவு வெதிவுட்ச
தூவிவிவிவொராயந விபிரிதி காயாவாடுடெ ரெட்டு
முயங்கும் பூபதிநமுநாயுட் சாஷாத்த விபெரங்காநு
பொயபத்து தெநுட்ச ஜுதிதாஜ் ஸுவங்காவிதாயா
குப்புமுற்குநவு வெஜாந்திகாமிதத்து வீவிடுபெ
து தீயவங்வாடிகா புறவிடுராயா : குதாரிப்பாவங்கி
காயா : சந்தாவாநுகுதா புறுஞ்சிசாநாமராதி பிவெ
திகாநி வாங்வி உத்தி விவங்வாராயந் தாநாயாமீ
நீவீரத்துடெ நிவ காநிவிக வெநாமெநுட்ச இஹாநா
ஷுநாலுவிதாநி தது பூது ஜெஜிந்பா வெநும்
செவைவு நாாபாகு ஒக்குடெபீதுராண்டாம் புறவங்விடுத
தயாவு புறவங்குதுராக்குதாம் தக்கவாறுக்குதாம்பீது
ஸங்கரங்கவங்காதித்தாம் கெந்துநுட்சம் பொயாயந
கீட்டு குறுங்குலீநாங்வாமுதுராக்குதாம்பீது
கீட்டு குறுங்குலீநாங்வாமுதுராக்குதாம்பீது

ஒருக்கால் நமது பண்டிதர் “அவர்களெல்லாம் பலவுன் என்னும் ஓர் அரசனுக்குச் சிட்டாக வந்தவர்கள்தன்; அங்கென்மே ஓர் கல்லிலிருப்பதாக ஓர் பெண்தர் சொல்லுகிறோர்; வேதமுதலியலை சமீபகாலத்திற்குன் எழுதப்பட்டன தலாற்றுன் அது சிலாக்ஷாரங்களாக இல்லை” என்ற நிலைக் கூறுவார். இப்பண்டிதருக்குச் சுருதி, ஸமிர்தி, இதிகாசம், புராணம், ஆண்களே வாட்டியும், ஆரியர்களின் ஆறு சாத்திரம் இவைகள் பிரமாணமாக்குதல் சிலாக்ஷாரங்களும், ஆங்கில, ஜர்மானியர் வாக்கியங்களும் பிரமாணமாக்கதற்குக் காணம் யாதோ! தரிசுகூறுபவி-தத்தில் தித்தப்பம் கமலாலயமுதலிப் கேஷத்திரங்களைப்பற்றியும், மஹாஸ்திருக்கில் ஆயைத்தைச் செய்தும் தேவலகர்ஜோப்பற்றியும், போதாயனர் இயற்றிய சூத்திரத்தில் பாணம், சாளக்காமல் முதலியலற்றில் கடவுள் வழிபாட்டை விதித்துப் பிரதிட்டு கிரகாலயோத்தவ முதலியலற்றை எடுத்துக் கூறியதைப்பற்றியும் நமது பண்டிதர் அறியாதது யாதுகாரணம்பற்றியோ அநித்திம். இன்னிலிரு வேதங்களிலும் கல்லின்மேலிட்ட வெமூத்துக்களை அதிகமாகப்பீபிரமாணமென யிக் கிரைந்து கூறியது யாதுபற்றியோ? இம்மட்டோ! நமது ஆசாரியர்தாம் பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரம் இவ்விரண்டும் ரவீன்மெனச் சாதித்துத் தாம் அப்பாஞ்சராத்திர சம்லகாரம் பெற்ற வைணவரென்றும் அதே தமக்கொரு பெருமையாகவும் எழுதிக்கொண்டார். அவர் எழுதிப் பிலையும் ஆராய்ச்சிக்கு நிற்க மாட்டாததன்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஒருபாளை சோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம்பார்ப்பதுபோல் துரிதத்தில் எடுத்துத்தக்க ப்ரிவோம் பாருக்கன்! இவர் ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் மாபாங்கயத்திலும், ஆசிரியர் பாணினியார் வியாகரணத்திலும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சிறிதும் வரையாமையால் இப்பிம் பாராதன தைத்தப்பற்றி அவர் சிறிதுமறியாலோன வெகு தனி வராக்க கூறினார். மாபாங்கயம் 5 - வது அத்தியாவத்தில் ‘‘வீவிளாயீ-உவவெண்டு’’ ‘‘வீவிளார்த்தேசபண்டே’’ என்னும் பாணினியார் சூத்திரத்தை உளாசெய்யியிட்டது அப்பதஞ்சலியாசாரியர் ‘‘பிரிவி: ஷாஃஃ விஶாவி:’’ ‘‘கிவா: ஸ்கந்தா: விசாகா:’’ என்று மூன்று சொற்களையும் எடுத்துதாகரி தது ‘‘இச்சொற்கள் யாம் பூசைக்கென ஏற்படுத்திய பிரதிமைகளுக்கும் பெயர்’’ என்றும், ஆசிரியர் பாணினியார் ‘‘புஜாபுஜாவ-உவவெண்டுதி’’ ‘‘பஞ்ஞாக்கிரத்தாச்சாப்போண்டு’’ என்னுஞ் சூத்திரத்தில் பூஜைக்கென யாம் ஏற்படுத்திய அர்ச்சை என்னாஞ் சொல்லை எடுத்து இலக்கணங்களிற்குமிருக்க, இவ்வாசியிய மனிகள் பிம்பாராதனத்தை பறியாலோனக் கூறியது எத்தனைபுற்றியோ தெரிந்திலம்! உற்றுகோக்கில், பதஞ்சலி பகவான் தாமெழுதிய மரபாங்கயத்தின் 3 - வது அத்தியாவத்தில் ‘‘அயோத்திமாங்கரத்தை யவனன் முற்றுகைபோட்டான்’’ எனக்குறியுள்ளாரா தலால், அப்பாடியமியற்றிய காலம் கிறிஸ்து பிறக்கச் சமார் 300 - வருடங்களுக்கு முன் அப்பாடிய மெழுதப்பட்டிருக்க லாமென் ஓர் மேற்றிசைப்பண்டிதர் கூறியிருப்பதாலும், அப்பாங்கயத்திற்குனே சங்கிருப்தினது பெமர் எடுபட்டிருப்பதாலும், அதேகாலம் நிச்சயப்பட்டிருப்பதான், அப்பதஞ்சலியர் பிம்பாராதனத்தை யறிந்திருந்தாளீன், கிறிஸ்து

வர்த்திப்பு முதலாவிச்வி தணை நிராயாராய்தீஸர் திலித் தக்ஸகூர் அமைதி நிறுவனம் விகாஸன் : கடி-1
மறுநாதா பேரூள்ளெதெங்கு வருதெந்திவ-குபும் வை-1
ஜி: வை-குபும் திடி-ஈ ஸா-முவதொ கீ-தா-ம் வை-கு
போவும்: வாதிநாதா நா அஷ்ணா தூர்தி வா-முவிதை தா
அாமெயே-கூர்தி நா கயங்காபா-ம், ஸ்ரீ-தினா-மயநா வா
பெ-ம் “ தூர்யகா-வா-மரிஜ்ஜெள ஸ்ரீ-தாவங்கி த
வாவ-பெலள-மெதை ஸ்ரீ-ஹவெ-னை வங்க வங்கவா
கீ-ம், ஸ்ரீ-காவி: வா-மூ-கி கிடபேரும் கிமதி வா-வா-
தெ-வு (ஏரங்காவா-காவுதெ-வு) தயா மா-மெபொவாயுா
மெயே-ஸா-நா-தா-நா-வி-கா-நெளெளள, தயா-மெதை தா-
விவிச்சி-மெதை குபு-மயிப்பெகம் பெ-கா-கா-மா-மா-மயந்த-
நிரா-மு-வி-தம் விஹா-வெ-ந்த-ஙா-மெய-பய-பய-பய-கிளி-திழ-
கயிதூ-தெ- நிர்மா-நா-நா-கா-தொ-வா-யிகம் ஸ்ரீ-கா-வா-
மா-வா-வரிலு-ங்க ஜ-கா-கா-மா-மா- ஸ்ரீ-வித்தா-நா-மு-
கீ-தா-கா-கா-மா-மா- ஸ்ரீ-கா-நா-வா-மா-மா- ஸ்ரீ-வா-
நா-மா-மா-மா-மா- ஸ்ரீ-கா-நா-வா-மா-மா- ஸ்ரீ-வா-
வா-கெ-பொ-வா-தா-வா-வா-கி-தா-கா-வா- கி-வி-பு-வா-தி-
வை-கு-கா-தா-தா-:

விடு மூர்காய்தோ.

சுதாபூஷி.

விக்கிரகாராதனம்.

தூதர்பு.

பூர்யஸி வாரஷுடோ வட்டுஜை வாரஸாதெவ திரை-விவிதபூர்யா. தமாவீஸ சிங்சிக்ஷஸங்கராவா தூண்டிலோது உழுதெ. உக்கெவதயி பூராவாஷா-த் தெரைய நகலட்டனாதிகங்வைமுறிதி தயானுயதிட்டாண் கூவி ஸா-அவத்துவாவெந்களிதிவ தயாவியவாதெரா பிரவைதாஷுவ வைமுறிதிதூவெராஷி. உழவுவைங்கா ராணாம் குபிக்குயபா ஸாய்க்காயாம் வாக்கிபுதிழா பயக்கி நாவிதத்துவியிட்டு ஸாமரம் வைவரிவாரம் மூலாநு வூப்பதூயமாக்கெ ஸாய வுதிஷாவு தென். உழதாக்குலபாதெள வைவைவாக்கிஜாம் வைக்கா கணாம் வூப்மாமாதி வுதிஷாவியங்கி வூப்பது தெ ட்டுக்கெட்டு ஜாவுதி. வூப்பதுக்கிவாதி வூப்பது வூதி ட்டுக்கிவாங்கி. தத்துதத்துவைய வாக்கெக்கெவு) வுதிஷாவக்கெ, வைவைவாரம் வைவகாய்க்கிவிட்டாக்கா வாங்கி. ஜிதிஜிங்கத்துஷ வாக்கெநக்கியிவாணாம் கிபாரிசு-லை பொக்கவுத்தாதிவைவு. யூதவுதகாரிக்கிணங்கத்தோ வைவைவும் ஜவுதி. அரைக்கெதிகாந்துதாநு பாரா

१८-६ ग्रन्थ मात्र द्वारा

ஈக்ஸிபெண்ட்.

ஏந்துவேண்டும்.

பகுவும் விஜாகொட்டுக்கு தீவாதிநீலு
விநாவிவாதிஸரிசுராக்கோட்ர யோவுமிய த

மற, வெவ்யூக்காண்டிதான் ஒத்து. தயாவியோதிதான்
இந்துபண் வைவு-தீபாதாவி-யூங்வாலும் நாம்தா வாவை
தானா சீத்திவாய்க் கொட்ட கூடுதல்கொங்கா மேஷாட் நிதிகும்
து தவர்வு வரிதூதாழிப்பு நிர்மாநுவாயிலை வருவானு வ
தங்களும் மோதிருப். பதிப்பொழுங்குத்துவாடவுடு மும்
வாநுவூவாத்துவக் கோட்டாய்னன். தாதெதா ஹாப்பும்
ஏதா பிவாந்தாப்புயிலே வாசிட்டு தவநூலெடுங்குதித்து தா
யீங்குப்பகு ஒருவெங்குதவரு வகர்நுவை வெகாநு
பூங்குலவாநாக்கும் அக்கண்ணத்திதி பூக்காண்டெங்கிடாவும்
நிர்மாக்குச், சீவங்குக்காண்ணத்து ஒத்து தயா இஹு
மராவுக்குதலி, புராநம்பிடுதல்மெஷ்டாவூக்காண்டு
புயாந்து கூடுதாயத்துமலும் வாநு வைத்திதி பூ
மற. தயாவாநவிய காநிறிவெதித்துக்காதி புராங்கு
திவூக்காண்டெலிதா. தயாதிதாவி, யூரூக்காந்து
தெவாலும் ஒத்துவிவாவுப்பதிடாவெயாக்காண்டுப்புற
சமை தக்காவித் தூக்காண்டிவாரிக்கெஷ்டுப் பெந்தா
தூதிதிக்காந்தாரம் மதுப் புவூத்துக்குதெவாவியுடுதி.

வூத்து விடுத்தி பலங்கள் உண்டு
வரிவகுதிக்கும்.

சம்வகிருதபாணை.

இயக்ரணம்.

தமிழ்பு.

முன்கூறிய சித்தாந்தம் எந்த மதவாசிகளும் தமது
ஒரையெனக் கொண்டாடினாரில்லை. ஆபினும் எமதும்
வயாகரண மதம் என்று சொல்பவர் ஒருவரும் இல்லை
ஆம், மோகிள் என்னும் ஓர் மதத்தவர் இவ்வியாகர
வில் கூறியபடி சுத்தப்பிரமவாதத்தை ஒப்பினார்கள். ஆச
என்டே போனிபர்கோமான் பதஞ்சலியார் தம் மோக்கா
த்தில் மறைமுதலிய நால்வைக் காங்குகளையும் பகுத்து
என்றும் வகுத்தார். அதற்கு உனாயாசிரியரான வேதவி
நாமுனிவரும் அதை ஒப்பினார். ஆயையால் இவ்வியா
ம் வேதாந்கங்களுட் சிறந்தது. இது வேதம் நித்தியம்
ம், அதிலைமைந்த சொற்களின் இலக்கணம் இத்தன
து என்று நன்கு புறப்படுகின்றது. அதுகொண்டே
வேதமுகம்” என்று நிருத்தம் சொல்லுகின்றது. மாபா
ராரும் “ஆறு அங்கவகுள் வியாகரணம் சிறந்தது;
ஸுயன்வது பயன்தரும்” என்றார். அவ்விதமே பல
ஈக்கிபங்களும் வியாகரணம் பழித்தவணைப்பு+முகின்றன.
“வியாகரணம் படித்தவன் மீமாஞ்சச கற்றவன், இருவ
நட்சிபாவனர்” என்றார். இவ்வளவில் வியாகரணம்
ஏதாந்களுள் சிறந்ததென்றறிக. மறைபவ அங்கங்களைப்

| ப்ரம்மவித்தியாவின் ஐன்றும்வருடை புங்கு.

நமது பத்திரிகா பிழைகளே!

விதிக்கெல்வதாக நாம் வத்சிகாவும்பூர்ணம்பழியங்கு
இரண்டை வொருவூபுமல்விட்டு குடிசைவுசூபுவாகதி
யானால் ஏதாவும் அரயாகிந்தாப்பூது வைக்கெதாலைவுவா
ஈராம் ரீவிஜின்தாவினி ரீவினாகாநால் ரீதிடிரை
வேறாயிட்டு ஜாதாரிதாநாலாம் திவான்சூரா விவாதிமா
ஏவாரிக்கிட்டு தாம் வத்சிகாம்தாவாங்வ வாஹவங்கார
வெள்ளாம்புரிசைவும் கிடைவீட்டுத்துவம்பதை
பூதாக் வித்ராம் நில்தா நித்ராம்தி வித்ராம் நில்தீஷம்
புதைவித்ராஜதி. தமாவீ ஸஹாரூபரா ஓதாமுறைமை
ஒன்றாகவென தாம்பதித்தியா தூதியங்கநாமியம் வாலு
தாம். வைது சீதீரைவிசை வுகட்டபாரிசீது தீவுத்தாம் த
தூவங்கம்புதியம் பாத்தியபாய்வாரிஸிதுவர்பாபா
உத்தரவீ கைங்குப்புவயுமிகாம்வாஷிமைவாய்கு
தீதாமுவாந்வுவெட்டாரி.

குதிக்குரூணாமுபக்ஷபாடி தூக்குரூண வங்பூபாகி
வல்து-கோரங்காமுத்துக்கா அவுபு தம் தந்தமலேவப்ரோ

ஊங்கி நியாயாதர்சம்.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

சாங்கத்தை எளிதில் கணிப்பதற்குக் கரணக் கூரங்கம் பஞ்சாங்க அட்டவலீனபொன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. டெவனையைக் காலந்தோறும் சுத்திப்படமுத்திக்க (ஸம்ம செய்து) கொண்டே வரவேண்டுமென்று, ஜஃயாதியக்கு நெஞ்சன் யாவையும் சொல்லுகின்றன. அதை மங்கங்களுள் புகலத்துக்குமுன் எழுதப்பட்ட சுரியசித்தாங்க மலை பை வாலனுபாவியத்திலும், அப்பாவிபத்தை அலுச ச, டி, வருஷங்களுக்குமுன் எழுதப்பட்ட கசாந்தப்பதித்திலும் திதியாதிகள், விஷயத்தில் பீஜசம்ஸ்காரம் து என்றும், சாலன் சம்ஸகாரஞ்செய்துகொள்ளவேண்டனரும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பீஜசம்ஸ்காரமே

அப்பாரலான ததால் ஏற்படுகிறதை மென்றும், சாலை வகுரமென்பது கிரக்காரங்களில் காலங்கே தொறும் முண்டா பேதத்தால் ஏற்படும் திருத்தமென்றும் மேம்கிணிய கிரகளில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கோந்தங்களைத்த ஏற்றவற்றில் ஜபோதிஷ கிரந்தங்களும் திதியாதி விஷா விளை, காலங்கே தொறும் கிரகாரங்களில் உண்டாகும் பேத என்று ஏற்படும் திருத்தமாகிய பீஜசம்ஸ்காரம் செய்து கண்டே வரவேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்திச்சொல்கள் நின்றன. இத்துப் பீஜசம்ஸ்காரமென்பது சாலனாசமான

திற்கே பரியாய் நாமமாக உபயோகிக்கப்பட்டது. ஆக
திதியிக்களில் பீஜங்மஸ்காரங்கூட்டாது, சாலன்சமஸ்
ந் செய்யவேண்டுமென்றதனு, கிரகணுக்களுக்குத்தவம்
சாலன் சமஸ்காரத்தைத் திதியாகிக்காருக்குச் செய்வது
து என்றும், ஆனால் அவைகளுக்குக் கிரகசார பேதங்க
ஷாகும் திருத்தாகிப் சாலன் சமஸ்காரத்தைச் செ
வண்டிபது அத்திபாவசியகமென்றும் கணகு விளக்குகிழ
து. மேற்கூறியபடி திதியாதிக்களில் காலங்கேதாறும் சால
மஸ்காரம் செப்துகொண்டே வருவது வழக்கமாயிருந்த
பதற்குத் திருட்டாங்தமாக, இப்பொழுது வாக்கியக்கா
ளால் பிரமாணமாக எடுத்துக்காட்டப்படும் முன்னேர்
கிபங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும் வதத்தைக் குறித்து, அப்பெ
ரார் சேய்திருக்கும் ஜெயாதிவை கிராத்தக்களிலாராய்த்துபார்
ங்கள், மேற்கூரிப் பாக்கியங்கள், அப்பெரியோர்கள்,
ஞக்கு முங்கியிருந்தவர்களால் செய்யப்பட்ட வாக்கிய
ந் தாங்கள் பிரத்தியக்காரமாய்க்கண்ட சாரபேதங்களை
கரித்துத் திருத்திச் சுதநப்படுத்திக் கொண்டிருால் ஏற்
தப்பட்ட வாக்கியக்களாகக் காணப்படுகின்றன. அதா
வர்கள் சாலன் சமஸ்காரத்தால் ஏற்படுத்திக்கொண்ட
கிபங்களாகக் காணப்படுகின்றன வெற்றபடி. இதுவம்
, மேற்கூரிப் பாக்கிய கர்த்தகாக்களாகிப் பெரியோர்,
ங்கள் முன்னிருந்த வாக்கியங்களைத் திருத்திக்கொண்டவா
, தங்கள் வாக்கியங்களையும் பிற்காலத்துவரும் விவேகிகள்
தோறும் கிரகசாரங்களில் உண்டாகும் பேதங்களைப்
த்திப்பகுமாய்க் கண்டறிந்து அவற்றிற்குப்போருந்தத்திரு
ச் சுதநப்படுத்திக் காலனசமஸ்காரங் செப்துகொண்டா
யிப், திதியாதிகளைச் சரியாய்க் கணிப்பது அரிதென்று
சாலன்விருக்கிறார்கள். ஆகையால், காலங்கேதாறும் சால

வைகாரங்கு செய்யப்படாத வாக்கியவனான் எவ்வது தங்கள்
வாக்கியக்காரர்கள் கணிக்கும் தீட்டியதினில்லாம்
முறேயாம். திருக்கணி தக்காலமோ, சாதகிரம் விலக்கிய
ரசனை சம்லகாரம் என்ற பிழைசம்பள்ளாமத்தை நீட்டி,
விதித்த சாலனைசம்லிகாரம் என்ற பிழைசம்பள்ளாமத்தை
தூது செய்து ஏற்கிறார்கள். ஆனதுபற்றி அவர்கள் தீட்டி
களைக் கணிப்பது சரியேயாம்.

ாவது ஆகோட்டிபம்.

ப்படியே சாலன்சுமஸ்காரன் வசப்ரைச் சொல்லிச்சாதத்திறம் ந்திருந்தாலுப், ஜீயாதிஷ அணி தங்களில் வெறு பிபுண மாற்றுந்த பெரியோர் ஏற்படுத்திய வகக்கீ ஒலைனா, இப்பூது நாம் நமக்குத்தோன்றியவாயு திருத்திச் சுதந்தப்ப கிழஞ்சேற்ற என்பது சாதுசம்மதமாகுமா? சாது சம்ம பெற்றது அப்பிரிமாணமேயாம்.

தானம்.

நன்னேரு வாக்கிப்பங்களை இப்பொழுது தமக்குத் தோன்வாறு திருத்தீர்ணி தங்கார் திருத்தி வைத்துக்கொண்டு தித்தாக்களைக் கணிக்கிறார்களென்று வாக்கியக்காரர்கள் சொல்கரியன்று. ஏனெல்லாம், முன்னேர் கணனத்திற்கு வாக்களைகளை ஏற்படுத்தி மிருப்புதமன்றி, அவ்வாக்கியக்களில் உத்தோழ முண்டாகுங்கருக்கார பேதங்களுக்குத் தக்கபடித்தியாவசிக்காக யேற்படுக் கிருததங்களை இன்ன வழியாக செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு வித்திருக்கிறார்கள். சியோர் விதித்த அவ்வழிப்படியே இப்பொழுது நர்க்கணி காரர் திருத்தங்கள் செய்கிறார்களேயன்றித்துத்தக்களுக்குத் தன்றிவாறு செய்வாரால்லர்.

கப்து உதாரணம்.

பலகையின் நீளத்தையும் அகலத்தையும் பெறுகிறன பரப்பைக் கண்டுபிடித்துக்கொள் என்பது ஒரு பொது நீரும் இடு-உடி அல்லமுள்ளதாகவால், அதனாப்பு இடு-சுதா அடியென்ற நோம் சொல்லுகிறோம். இப்பகு ஒருவேளை மத்தோச் சங்கப்பலகையைப்போல் குறிகுவியும் பெருகுமியெப்புமுடையதாயின, காலதேற்றும் அப்பகுபிரங்கானும் நீள அகல பேதத்தைப் பிரதிகியச்சமான நீட்டிந்துகொண்டு, மேற்கூறிய பொதுவித்திப்பிரசாரம் விவக்காலங்களில் காணும் நீளத்தையும் அகலத்தையும் பெற பரப்பைக் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளுகிறோம். சாலங்கேதாம் குறுகியும் பெருகியும் காணும் பலகையின் பரப்பு எடுத்தும் இடு-சுதாஅடியென்றால் யாவுக்கும் காலத்துமாகும் என்றாலோ. இப்பொழுது வாக்கியக்காரர்கள் தீர்க்கக்கொர்க்கிமல் ஆரோபிக்கும் தோஷம் எப்படியிருக்கிறதோ ஸ்ரூல், சிலவேளை குறுகியும் சிலவேளை பெருகியும் காணும் கையின் பரப்பு முன்னால் ஒருவர் சொல்லியபடி ஏதுமிதும் இடு-சுதா அடிதான் என்று சொல்லிக்கொண்டால், முந்திச்சொன்னவர்க்கு விரோதமாய், இப்பெற்ற பலகையின் நீளம் கூடு-அடி அகலம் கூ-அடி ஆனால் பரப்பு எடு-சுதாஅடி என்று சொல்லத் துணிவில்து என்றும் விரோதிக்கிறது.

“தித்திலிடமாகத் திருக்கணி தக்காரர் சொல்லவு சரியன் ரெள்பதற்கு வாக்கியக்காரர் பலமாக எடுத்துக்கூடிய காரணம் கோபம், அவற்றைப் பரிசீலித்துத் திருக்கணி தக்காரர் சொல்லிப் பியானக்களையும் செவ்வையாய்க் கேட்டோம். வாக்கியக்காரர் கூறிப்பவை சாதனானவை அல்லவென்று நமக்கு கிச்சயாய்த் தோன்றுகின்றது. மேறும் பஞ்சாங்கத் தின் தித்தியாகி ஐஞ்சங்கங்களும் பிரத்தியடசங்களையும்; நகூலத்திரங்களின் வதிதிகள் பிரத்தியகூம், கிரகாரங்களும் பிரத்தியகூம், கிரகங்களுக்குள்ள அராமாயை தித்தியின்கீழ் கீழ்க்கொண்டு வருக்கும் தெற்கும்

பிரத்தியகங்கள், பூமத்துயாளங்களுக்கு வடக்குப் பற்றாலும் சூரியன் நிதிரின் ஒதுக்கியிருக்கும் பாகங்ளாகிய மோகங்களும் பிரத்தியகங்ம். இவ்வாறு பிரத்தியகங்மானவைகளுக்குப் பிரத்தியகங்கத்தைக்காட்டிதும் மேலான பிரமாணம் இவ்விஞ்ஞாபன பத்திரிகை, சிராத்தாதி சக்கரமங்களில் சிரத்தைக்கற்றேர் பொருட்டும், தாம் பிரத்த முயற்சிக்கு மூன்றேகால் என்று பிடிவாதம் பேசுவோர் பொருட்டும் எழுதப்பட்டதன்று.

சிடையாதாகவான், இப்பிரத்தியகூ விஷயத்தில், பிரத்தியகூக்கையே முக்கியப் பிரமாணமாகக் கொண்டு கணிக்கும் தீர்க்கணிதக்காரர் சொல்லுதல்லாம் சரியே. ஆங்காசத்தைக் கூலந்தொறும் பார்த்து, முன் வாக்கியக்களை கிரமப்படி

S. சேவூயர்.
நாராயணசாமிஜியர்.

କୋପୁଚେଦ୍ଧିପାଣୀଯମ୍ ଵାଲିପାକଳ୍ ଚଣ୍ଡିଯିଲ୍
ପ୍ରିରମଣ୍ୟମାନ୍ତିକିଳାଵର୍କଳାଲ୍ ଚେଯ୍ୟପଟ୍ଟି

କୁର୍ମ ଉପନିଷଦ

மேதுஷ்டாவில் தகுதுசு சாமான் பஞ்சாபியின் முதலாம் குத்தோண்றிகிறது. இப்பொழுது ஒருவேளை அவரவர் இஷட்டம்போல் அவரவர் ஆசிரித்து வந்தாலும் காலச்சோமத் திடை சரியான பஞ்சாங்கத்தை ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. மடத்தில் தீர்க்கவித பஞ்சாங்கந்தான் அநுட்டானம்.”

நாம் மேற்கூறியவைகளை பெல்லாம் தயைகர்ந்து சற்று ஆலோசிப்போர் யாவர்க்கும், கணிப்பவர் பெயரின்றிக் கன் சனுரப் பஞ்சாங்கமென்ற எஞ்சகப்பெயரால்லை மற்கும் அத் சுப்பஞ்சாங்கங்களும், அப்பஞ்சாங்கக்களிலின் று பெயர்த்து ஒலையிலெழுதுகப்பட்டு எழுதுவோர் பிழைக்கும் வேறு பிழைக்களும் நிறைந்த ஒலைப்பஞ்சாங்கமும் ஒருவித விவர்விதத் தக்குந்தப்பாத அக்கிராசியமான அப்பிரமாணங்களென்றும், கணிப்பவர் பெயர்களேரி பிரசரமாகும். டஞ்சாங்கங்களில், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிங்களவர்கள் ஆன்னாபிததங்களிய படி, பிரத்தியகூஷங்களாகிய திதி வாரா கஷ்டத்தோ யோகக சாணங்களென்ற ஜூந் தங்கங்களையும், பிரத்தியகூத்ததையே முக்கியப் பிரமாணமாகக்கொண்டு, முன்னேரு வாக்கியங்களை அறநுசரித்து, தம்மாசாத்திர சம்மதமாகத் திர்க்கக்கணிதக்காரர் கணி த்து வெளிப்புத்துறம் பஞ்சாங்கமே சாத்திரத்திற்கும் யுக்கி க்கும் ஒத்திருப்பதென்றும் நன்கு விளங்கும்.

இங்கூமிருக்க, பழையவனவினும், புதியனவாயினும், எவ்வறையும் ஆராய்ந்தே கைக்கொள்ளும் இப்புடைய விவேகிகள்; ஒருவிதமான சூக்காம் பரித்தைக்கும் வில்லாத அபத்த பஞ்சாகலங்களாகவே ஜூப்பஞ்சாங்கம், கஞ்சஜூர் பஞ்சாங்கம், வாக்ஷிபஞ்சாங்கம் என்று வழங்குவனவற் றைச் சிங்டாசாரமானவைவாக்கயால் பிரமாணமானவை யென்று கிளர் வாய் சுட்சாம்ர்சொலிக்கொண்டு தெரிந்தோ தெரியாமலோ சாமானிய ஜனங்களை வழிசித்து நடப்பதைக்கண்டு நிற்றலும் தும்போவிக்கட்டுத் தருமாகுமோ. வஞ்ச கூர் வசப்படாது, சனமார்க்கமனத்தோன்றத் தம்மால் இயன் இராஜாங்கத்தினோ, பெரும்பாலும் இங்கிலீஸ் பாவையைக் கற்றவருக்கர்கள். ஆனால் நாம் வெளிக்கிணிடமாகச் சுய பாவையைப்பத்தவர் இகபாவைகளைப் படிக்கவும், உத்தியோகம் செய்யவும் கிருஷியம் வியாபாரம் முதலிய தொழில்களால் திரவியம் சம்பாதிக்கவும் சிலவு செய்வேண்டிய விதமும் அவசியமான துதான். அவைகளெல்லாம் நமது சாத்திரிங்களிலே சொல்லப்பட்டே இருக்கின்றன. இப்போது பெரிய பெரிய காலேஜாக்ஸில் இங்கிலீஸ் படிக்கும் நமது பிராமண ஜாதியிற்கேர்த்த மாணுக்களிடத்திலும், அவர்களின் தகப்பண்மொர்களிடத்திலும் பெரும் குறைவுள்ள இருக்கின்றன.

அவை வருமாறு:—சிலர் ஈசுவரமாயையாலும், கலிகால் மக்களையாலும், சுகவாசதோவங்களாலும் பலவிதமான அக்கிரமங்களில் பிரவேசித்து எந்த கர்மாணுட்டானங்களிலும், கமது பூர்வாசரியசுவாழினால் விஷ்ணுப்பட்ட மதங்கள் கைத் தாங்களும் அப்பியிசிக்காமல் சிறிவர்களுக்கும் போதிக்காலும் கேவலம் ஆகாரம், சித்திரை, மூதுஞாக்கி ஸிரியைப்பிளிசுமாக்கிரம் ஆஸ்திரமாய் இருப்பது நிச்சயமே. அப்படி யிருப்பதானது நமது ஜாகிரின் மகிழ்வையை இழந்தவி வேதாங்களால், ஜாநிசுவரதுவையை கோபத்தக்கு ஈடாய்த் கொந்தத்தில் படிகுழி நாகக்கிள் வீழ்த்த நாய், பன்றி, இருமி, டோகி, நிசபேயினிகளில் ஜனனமெடுக்கவும் சம்பவிக்கு மென்பதை மோசியால் விருப்பது மிக்க பரிதாபமாயிருக்கிறது. மேற்கண்டபடி இங்கிலீக்பாஷாவைக்கறப்பேதோடுகூட நமது சாகிக்குரிய கர்மாணுட்டானங்களை விடாமல் செய்துகொண்டும், மதக்கொட்டபாடிகளையும் கற்கேண்டுமேதவை, அவைகளை விட்டுவிடக்கூடாதென்ற நபிப்பிராயம். மேலும், இங்கிலீங் பாடசாலைகளில் பாசிரிகள் பைபிள் என்னும் அவர்தாநது மதசம்நாட்டான நூல்களின் அபிப்பிராயத்தைப் போதிக்குத் திருக்கிறார்கள். பின்னைக்கஞ்சு நெங்காலமாய் அவைகளைக் கேட்டுவெறுவதில் சுகவாச தோட்டத்தினால் மதிகலங்களிலும் மதக்கொட்டபாடிகளையும் கற்கேண்டுமேதவை, அவைகளை விட்டுவிடக்கூடாதென்ற நபிப்பிராயம். மேலும், இங்கிலீங் பாடசாலைகளில் பாசிரிகள் பைபிள் என்னும் அவர்தாநது மதசம்நாட்டான நூல்களின் அபிப்பிராயத்தைப் போதிக்குத் திருக்கிறார்கள். பின்னைக்கஞ்சு நெங்காலமாய் அவைகளைக் கேட்டுவெறுவதில் சுகவாச தோட்டத்தினால் மதிகலங்களிலும் மதக்கொட்டபாடிகளையும் கற்கேண்டுமேதவை, அவைகளை விட்டுவிடக்கூடாதென்ற நபிப்பிராயம் சுப்பராய சாஸ்திரியாரின் நடவடிக்கையைப் பேபர் மூலமாய் எல்லோரும் கேட்டிருக்கலாம். அவர்களிலிருந்துமதக்கொட்டப் போமல் தப்பினது வெகு அளங்கிய மாய் முடிந்தது. ஆகையால் நான் சிறிய பின்னைக்கஞ்சு அப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் தப்பெண்ணம் உண்டால் வேண்டியதற்கு முக்கிய காரணம் நான் ஒத்துவிஷய நூல்களில் தலையிடாமல் விருப்பதினாலேயே சம்பவிக்கிறதாகத் தோற்றி மாகிறது. மேலும், அந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் போதிக்கும் பைபிள் புத்தகத்தில் சொல்லப்படும் விஷயங்கள் பெறும்பாலும் நம்தக்கிற்கு விளோதமானவைகளாகவே இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் சுத்தாக நம்பக்கூடாது. எம்பினால் பிரத்திவாயமுண்டு. சில விஷயங்களில் அதாவது ஜீவகாரண்ணிபாதி மாத்திர பித்திர ரக்ஷணைபரிமாநத்தும் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் நல்லவைகளேதான். மீது பைபிள் புத்தகத்தைப்போதிக்கிப்பது அவர்கள் மதாபிப்பிராயகின்று ஒத்திருப்பதால் அவர்கள் போதித்து வருவதும் சியாயங்கான். அதைக் கேட்டோரும் தம்மதாபிப்பிராயங்களைக்கற்றிருப்பாராகில் மீது பாதிரிகள் போதனைக்கு ஒருபொழுதும் இட்டுக்கொடர்கள். ஆகையால் நம்மவர்களாகிய சிறிவர்கள் நம்மதக் கிராந்தங்களைப் பாராமலிருப்பது அவர்களுடைய புத்திக்குறைவென்றே நினைக்கவேண்டியதுவசியமாயிறுக்கிறது. மேலும், பிராமண மதமானது இப்படிப்பட்டதென்றும், புண்ணிய பாபங்கள் இப்படிப்பட்டதென்றும் தீர்க்காய் விசாரித்தியவும். ஜாதி கிருஷ்டியாதி அனுக்கராந்தமான பஞ்சிருஷ்டியங்களை நடத்திவிடும் ஜாதிக்கவரானது வினாயாட்டானது இன்னதென்றும், மோக்கம் அடையும் வழியானது இப்படிப்பட்டதென்று. தெள்ளதெளியிக் கரதலாமலக்கூலேலக்கண்டுபிடித்தது பாவான் நமது பூர்வாசரியசுவாழிகள் செய்திருக்கும் அத்வைத் பாவானானது புறமதக்காரர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போல் விளக்கிக்கொண்டிருக்க, அதை நாம் பார்த்து நமது ஆயுள்காலத்தைச் செலுத்திக்கிருதார்த்தாகாகவேண்டி யிருப்பதை விட்டுவிட்டுப் புறமதக்காரருடைய போதனைக்கு இட்டுக்கொடுக்க. என்ன ஆவசியமா? ஒன்றுமில்லை. நண்பர்கள்! நாம் ஒற்றுமையை நாடி நமது ஜாதிக்குரிய சுதந்தரமான கர்மாணுட்டானங்களையும், சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச, புராணம், ஆகமம் மதாபிப்பிராயம் முதலில் கிராந்தங்களைத் தருவத்துப்பார்த்து நம் பின்னைக்களுக்கும் கற்பித்துவர முறைச் சூசய்தால் நமக்குச் சிரோயின் கிடைக்கும்.

வேதாதிகார வின் விசாரம்.

வேதம் ஒத்தகற்கு உரியார் பிராமண கூத்திரிய வைசிய
திரிர் என்னும் உயர்ந்த காலவருணத்தாரியருள் மூன்னைய
வரோ என்பது ஆன்றேர் முறைவழக்காகவும், அராரியர்க்குமா
ற அளவளவில் யுலவசின்ற சிலர் அம்முறை யாது படின
து வகுக்கப்பட்டதென ஓர்ந்தறியாது ஏனைய மிலேசுக்
ஸ்கால்போல் இதனையும் நினைந்து வேதத்தை யாவரும்
தத்தே முறையாமென்றும், இல்லாவிடின் அதனால் ஏதோ
டுப்போய்விடும் என்றும், அதன்பொருட்டு பிசுக் கலவற்
பறவர்போலப் பற்பல பத்திரிகைகள் வாயினாகப் பலவாறு
தேதோ பக்ஸந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் அந்தனம் கவ
பெரிதுறுதல், வேதம் ஓதும் ஏனைய மூவரும் தம்மீதிரி
மூராத சித்து ஒதிப் பாண்டித்தியமெய்தினமையான், அவ
குசுக் ஷ்டராய்க் கற்கமாணவர்க் கிட்டாமையானாலோ? அந்த
ங்கியோர் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட கலைநூலெல்லாங் கற்
க்காகடந்து துண்ணறிவுகிக்கூர மேலே கற்றற்குப்
விதுநால் கிட்டாது கலங்குகின்ற காரணத்தானாலோ? மற்
உங்களுக்கி இவர் கவற்சியுறவாராயினரான்பது பேராய் நிக
க்கிக்கிட்டனால்து தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தலைச்சுமை
ாகிய நெநிடமுநித் தயங்கும் இன்னோர், அதனின் ரேறை
விதொன்றில் அவாவிப் பேதறுதல் வீண்செவலேயாம்.
உண்ணே? முறைப்படி மனம்புரிந்த இல்லக்கிமுத்தியோடு
மருவி நல்வழிவோம்பி இன்பம் நூகரவகையறியாது அவ
னப் பிரர்பாற் சோரம் புகுதவிடும் ஒரு பேடிமையான், பிறர்
கம்மணையர் பேரணினோக்கி நெட்டுமிஸ்ப்புற்ற அவர்காடு
மருவ நினைந்து அவர்பால் வெற்றறையாடல்போலு மாக்கி

இவ்வின்செபலிற் பெருமய்ச் சூலைகள் நூமவர், தமக்குரிய அருநால்களை ஆஸியம்செய்து வைகிட்டு அவைப்படாது அன்பொடு கற்று உய்திபெறுமாறு யாவர்க்கும் போதிப்பறாயின், அதுவே இஞ்ஞானம் நம்மனேர்க்குச் செயற்கூடுதோர் பேருப்பாரச் சேயலாய் நன்மை பயக்குமென்றாக.

என்பதும்.

ஆன்றைருட்டத்திய ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை தொடர் முதல் இதாரம் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பெண்டுகெய்து தமிழகத்திற்கிண்ணன். வாங்க விரும்புவோர் புத்தகம் 1-க்கு 7—0—0 செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலால். பத்தகங்கள் மிகக்கொழுப்பமாகவே யிருக்கிறபடியால் விகாலில் தெரிவித்தல்தான் கிடைக்கும்.

இப்பரம்மலித்தியா வந்திரசாஸ்திரம் இதுதாயம்
என்னும் கரந்தத்தை அச்சிட உத்தேசித்திருப்பதால், அது
பொருட்டு வாக்கேவசாத்திரி என்பவரைப் பிளக்கெட்டா
நியமித்து அப்பிகேஷன் ரீது முதலியை அவரிடத்தில்
ஒப்புவித்திருக்கிறோம். ஷே புத்தகத்திற்காகக் கையொ
மிட விருந்புவோர் மேற்படியாரிடம் பணங்கட்டி என-
கையொப்பமிட்ட ரீது பெற்றக்கோள்கள்த்தடையாதுமில்
கு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரிகள்,
ப்ரம்மலித்தியா ப்ரொஸ் தலைவர்,
கிருஷ்ண

६. பூர்விவாசசால்தீர்கள்,
ப்ரம்மவித்தியா ப்ளை தலைவர்,

മുരുവിട്ട.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

~~2-12-0~~
1-8-0
0-14-0
0-2-6

நகெக்கு
—४०

BRAHMAVIDYAPATHRIKA-

தம் இருமுறை பிரசரஞ் செய்யப்படும்

குவச்சூழலைத் தீர்வதற்கு மிகவும் பயிற்சி வாய்த்து விடும்.

முத்தகம்] சிதம்பரம்:— காசாக்ரூப் குன்மீர் நடவ. [இலக்கம்- உடு

ଶିଖି, ମାତ୍ର.

கபங்குபாராஜோ ஜமவிஜிதீஷா ராமநா வை
பங்கிலாகில் தொடர்டுவிடுதலி கெட்டாலும்பாண் அப்
னா இத்திரும் ஜநதாகிலும்நிலைத் தி. தாயங்கைய
தாம் கெதாவிசொட்டினும் கூடுதலாக மாவாநா-
நாவா விஜாதாதிஸய வீபெ-காத்தபாண் விழச்சு
அப்பேர்களை அங்கோவை எடுத்ததே. காலாவி.

ஈம் மவி த்தியா.